

Nævnet stadfæstede i maj 2020 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en kvindelig statsborger fra Syrien. Indrejst i 2015.

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgeren er etnisk araber og sunni-muslim fra Damaskus, Syrien. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv. Ansøgeren har som asylmotiv henvist til at hun frygter sin tidligere svigerfamilie i Syrien, fordi hun er blevet skilt fra sin herboende ægtefælle, hvilket svigerfamilien og den tidligere ægtefælle ønsker at hævne. Ansøgeren har videre henvist til de generelle forhold i Syrien, herunder at hendes søsters mand har opnået opholdstilladelse i [andet europæisk land], fordi han er deserteret fra militærtjeneste i Syrien, og at hendes tidligere ægtefælle har fået opholdstilladelse i Danmark i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 1. Til støtte for sit asylmotiv har ansøgeren oplyst, at både hun og hendes familie i Syrien har modtaget telefoniske trusler fra hendes tidligere ægtefælle og hans familie efter, at hun har bedt om skilsmisse. Ansøgeren har modtaget truslerne både, mens hun opholdt sig i Syrien og efter, at hun er kommet tilbage til Danmark. Flygtningenævnet kan på samme måde som Udlændingestyrelsen i det væsentlige lægge ansøgerens forklaring om asylmotivet til grund. Nævnet lægger således til grund, at ansøgeren er blevet truet af sin tidligere ægtefælle, men at truslerne ophørte, da hun meldte ham til politiet i Danmark. Nævnet lægger videre til grund, at ansøgeren og hendes familie i Syrien er blevet truet telefonisk af hendes tidligere svigerfamilie i Syrien, og at truslerne ophørte, da såvel hun som hendes familie skiftede telefonnumre efter oplysnings- og motivsamtalen i [sommeren] 2019. Om svigerfamiliens tilknytning til Den Frie Syriske hær skal nævnet bemærke, at ansøgeren væsentligt har udbygget forklaringen herom i asylsamtalen, idet hun først har forklaret, at hun tror, at den tidligere ægtefælle har søgt asyl i Danmark, fordi hun var blevet indkaldt til militæret i Syrien, ligesom hun formoder, at han har været tilhænger af Den Frie Syriske Hær. I en senere samtale har hun forklaret, at både den tidligere ægtefælle, hans to brødre og hans far har kæmpet for Den Frie Syriske hær, og at ægtefællens bror har været fængslet i 5 år, fordi myndighederne beskyldte ham for at handle med våben. Henset til, at der er tale om en væsentlige udbygning om et centralt forhold, kan nævnet ikke lægge denne del af ansøgerens forklaring til grund. Flygtningenævnet finder ikke, at ansøgeren har sandsynliggjort, at hendes konflikt med svigerfamilien har en karakter eller intensitet, der kan begrunde, at hun tildeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1, eller stk. 2. Nævnet har herved lagt vægt på, at de telefoniske henvendelser ophørte, da ansøgeren og hendes familie skiftede telefonnumre, at hverken ansøgeren eller hendes familie på noget tidspunkt er blevet opsøgt af svigerfamilien, heller ikke selvom det fremgår af baggrundsoplysningerne, at det er muligt at komme fra svigerfamiliens bopæl til ansøgerens families bopæl i Damaskus. I øvrigt har ansøgeren i en længere periode, efter den seneste genindrejse i Danmark i [foråret] 2019, boet cirka 15 minutters gang fra den tidligere ægtefælle, uden at han har opsøgt hende. Hverken ansøgeren eller hendes familie har på noget tidspunkt haft problemer med de syriske myndigheder, heller ikke selvom hendes brødre ikke har aftjent militærtjeneste og svogeren er deserteret og har fået asyl i [andet europæisk land]. Familien har altid boet i regeringskontrollerede områder, og ansøgerens udrejser fra Syrien til Danmark har været legale. Ansøgeren har to gange, efter at hun var blevet gift og familiesammenført med den tidligere ægtefælle i Danmark, været tilbage i Syrien. Første gang i cirka 40 dage fra [sommeren] 2018 og anden gang i godt 6 måneder fra [efteråret] 2018 til [foråret] 2019. I forbindelse med det seneste ophold fik hun uden problemer udstedt et nyt syrisk pas. Ansøgerens pas er blevet kontrolleret af de syriske myndigheder i

forbindelse med ind- og udrejserne, og den omstændighed at hun er udrejst til Danmark, fordi hun opnåede at blive familiesammenført med den tidligere ægtefælle, har ikke givet hende problemer. Det bemærkes i den forbindelse videre, at ansøgeren har oplyst, at de syriske myndigheder ikke er bekendt med ægteskabet, der blev indgået i Tyrkiet, og at ansøgeren senere er blevet skilt. Ansøgeren har videre familie i Syrien, og familien har hjulpet hende og støttet op om hendes skilsmisse. Hun vil derfor ikke være at betragte som en enlig kvinde uden netværk ved en tilbagevenden til Syrien. Nævnet finder som følge heraf ikke, at ansøgeren har sandsynliggjort, at hun på grund af sine egne, svogers eller den tidligere ægtefælles forhold ved en tilbagevenden til Syrien vil være i risiko for overgreb eller forfølgelse, idet hun ikke har været individuelt profileret i forhold til de syriske myndigheder, og idet der heller ikke er grundlag for at antage, at hun skulle være blevet det efterfølgende. Flygtningenævnet finder efter en samlet og konkret vurdering herefter ikke, at ansøgeren har sandsynliggjort, at hun ved en tilbagevenden til Syrien vil være i risiko for forfølgelse eller overgreb omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1, eller stk. 2. Det kan efter de aktuelle baggrundsoplysninger lægges til grund, at de syriske myndigheder har kontrollen i ansøgerens hjemområde, Damaskus, og Flygtningenævnet har siden juni 2019 vurderet, at de aktuelle forhold i Damaskus ikke længere er af en sådan karakter, at enhver vil være i reel risiko for at blive udsat for overgreb i strid med EMRK's artikel 3 alene som følge af den blotte tilstedeværelse i området. Da der ikke foreligger oplysninger, der kan føre til en ændret vurdering, er der herefter ikke grundlag for at meddele ansøgeren opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3. Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.

Udrejseforhold m.v.

Den syriske statsborger [...] skal udrejse senest syv dage fra forkyndelsesdato, jf. udlændingelovens § 33, stk. 1 og 2, 3. pkt. Såfremt ansøgeren ikke udrejser frivilligt, kan hun udsendes tvangsmæssigt til Syrien, jf. udlændingelovens § 32 a. Flygtningenævnet skal i den anledning vejlede om, at regeringen af udenrigspolitiske årsager har besluttet, at der indtil videre ikke gennemføres tvangsmæssige udsendelser til Syrien. Beslutningen omfatter alle former for tvangsmæssige udsendelser, herunder ledsagede og påsele udsendelser. Ansøgeren skal oplyses om, at der kan ske udvisning med indrejseforbud i minimum 2 år, hvis ansøgeren ikke udrejser frivilligt i overensstemmelse med udrejsefristen, at indrejseforbuddet vil være gældende i alle EU- og Schengenlande, og at ansøgeren i tilfælde af udvisning vil blive indberettet som uønsket til Schengen-informationssystemet. En afgørelse om udvisning med indrejseforbud træffes af Udlændingestyrelsen og kan indbringes for Udlændingenævnet, jf. udlændingelovens § 52 b, stk. 1.”